

กัลยาณมิตร

www.kalyanamitra.org

อย่าสีกนะ ช่วยยายสร้างวัด

โดย พระบวรยงค์ สิริปญฺโญ

“ใครนอนตื่นสาย...

เทวดาเขาจะถ่มน้ำลายใส่หัว ดุย ดุย ดุย

ใครตื่นเช้า...

เทวดาเขาจะยกมือ สาธุ”

พระบวรยงค์ สิริปญฺโญ

อายุ ๓๕ ปี

การศึกษาทางโลก : ปวส. ก่อสร้าง

โรงเรียนเซนต์จอยห์นคาทอลิกกรุงเทพฯ

การศึกษาทางธรรม : นักธรรมโท

งานพระศาสนา : ช่วยงานด้านธรรมโยธา

อย่าสีกนะ ช่วยยายสร้างวัด

โดย พระบรยงค์ สิริปณโณ

“ใครนอนตื่นสาย...

เทวดาเขาจะถ่มน้ำลายใส่หัว ฤษ ฤษ ฤษ

ใครตื่นเช้า...

เทวดาเขาจะยกมือ สาธุ”

พระบรยงค์ สิริปณโณ

อายุ ๓๕ ปี

การศึกษาทางโลก : ปวส. ก่อสร้าง

โรงเรียนเซนต์จอร์จแห่งประเทศไทย

การศึกษาทางธรรม : นักธรรมโท

งานพระศาสนา : ช่วยงานด้านธรรมโยธา

เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๓ อาตมาได้รับงานบุญด้านธรรม-
โยธา โดยรับงานก่อสร้าง บำรุงปฏิสังขรณ์ มีสำนักงาน
อยู่บริเวณลานจอดรถด้านหน้าวัด

ในตอนเช้า เมื่อจ่ายงาน
พนักงานเสร็จ เวลาประ-
มาณ ๐๘.๐๐ น. คุณยาย
อาจารย์จะมาตรวจที่หน้า
วัดทุกเช้า ท่านจะนั่งรถ
สามล้อที่มีอุปาสกขับ และ
ได้พบกับอาตมาและพระเพื่อน
พอคุณยายอาจารย์ลงจากรถ

ท่านก็จะพูดกับอาตมาว่า

**“ท่าน ท่าน อย่าลืกันนะ ช่วยยายสร้างวัด ช่วย
ยายดูแลวัด ยายสร้างวัดนี้ด้วยเงิน ๓,๒๐๐ บาท ท่าน
อย่าลืกันนะ”**

ในขณะที่คุณยายอาจารย์พูดกับอาตมา ท่านก็
จะพนมมือพูดตลอดเวลา อาตมาต้องเอาใจจดที่ศูนย์กลาง-
กายตลอดเวลา เพราะกลัวบาป ที่คุณยายซึ่งมีธรรมะที่
ละเอียดๆ พูดกับเราซึ่งเป็นพระบวชใหม่ ท่านก็ยังพนม-
มือพูด

อีกครั้งหนึ่งที่อาตมาจำได้แม่นยำมาก คือบางวัน อาตมาทำงานตึกๆ เพราะต้องดูแลพนักงานที่ทำงานกลางคืน กว่าจะได้จำวัดก็ตึกมากทีเดียว ตอนเช้าก็จะตื่นสาย ไม่ทันสวดมนต์ทำวัตรเช้า พอจ่ายงานเสร็จ เวลาประมาณ ๐๘.๐๐ น. คุณยายก็มา และคำแรกที่ท่านพูดก็คือ

**“ท่าน ท่าน อย่าลืมนะ ช่วยยายสร้างวัด
ใครนอนตื่นสาย เทวดาเขาจะถ่มน้ำลายใส่หัว**

ถุย ถุย ถุย!

ใครตื่นเช้าเทวดาเขาจะยกมือสาธุ”

เวลาพูด ท่านจะทำท่าทางไปด้วย

เป็นที่น่าอัศจรรย์ที่คุณยาย อาจารย์รู้ได้อย่างไรว่าเราตื่นสาย คุณยายพูดอย่างนี้ ๓-๔ วัน จนกระทั่งงานกลางคืนเสร็จ พวกเราก็ไม่กล้าที่จะตื่นสายอีก ไม่ใช่กลัวเทวดาถ่มน้ำลายใส่หัว แต่ด้วยความเคารพรัก

คุณยายอาจารย์ต่างหาก

ก่อนจะกลับ คุณยายอาจารย์มักจะพูดเสมอว่า

“ท่าน ท่าน อย่าให้ยายบาปนะ” พร้อมกับยกมือไหว้อาตมาท่วมหัว และยิ้มอย่างอ่อนโยน ยิ้มอย่างมีเมตตา ทำให้อาตมาน้ำตาคลอเข้าทุกครั้งไป เพราะซาบซึ่งในบุญคุณของคุณยายอาจารย์ ที่คอยเป็นห่วงพระที่ทำงานด้านโยธานี้เป็นพิเศษ หากมีโอกาสดี ๆ คุณยายอาจารย์มักจะนิมนต์พระธรรมโยธานี้มารับสังฆทาน และนิมนต์ฉันภัตตาหารที่กุฏิของท่านเสมอๆ

ในปี พ.ศ. ๒๕๓๑ เป็นปีที่หลวงพ่อมอบให้คุณยายอาจารย์เป็นประธานกฐิน สร้างมหาธรรมกายเจดีย์ คุณยายมีความปีติเบิกบานใจมาก ท่านมาที่สำนักงานธรรมโยธา

และบอกพระธรรมโยธาว่า

**“หลวงพ่อย้ายเป็นประธานกฐิน
หลวงพ่อก็สร้างเจดีย์สูงเท่านกเขาเหิน
ท่านต้องช่วยยายบอกบุญนะ”**

นำอัศจรรย์ตรงที่ว่า คุณยายอาจารย์จะพูดกับคนอื่นว่า สร้างเจดีย์เฉยๆ แต่ท่านมาบอกกับพระธรรมโยธามีคำว่า สูงเท่านกเขาเหิน เพิ่มเติม

ท่านคงจะให้พระธรรมโยธานี้บอกออกมา สูงขนาดไหน จะได้มีกำลังใจอยู่สร้างเจดีย์กับคุณยายอาจารย์ ก่อนท่านกลับก็ไม่ลืมคำว่า

“ท่าน ท่าน อย่าลืมนะ ช่วยยายสร้างวัดนะท่าน
อย่าให้ยายบาปนะ”

พวกเราก็จะหัวเราะด้วยน้ำตาที่คลอเบา ด้วยความซาบซึ้ง และรับปากคุณยายอาจารย์ทุกครั้ง คุณยายก็จะหัวเราะด้วยความเบิกบาน

ใจเช่นกัน

พ.ศ. ๒๕๓๙ อาตมาและหมู่คณะได้ช่วยพระเดช-

พระคุณหลวงพ่อดูแลการก่อสร้างสมาธิธรรมกายสากลหลังใหญ่ ระยะเวลาเริ่มแรกของการก่อสร้างเป็นการสร้างฐานรากพื้นที่ก็เฉอะแฉะ มีแต่โคลนเลน

อาตมาและคณะทำงานกันหามรุ่งหามค่ำ เพราะต้องให้ทันงานเทฐานราก ไม่ค่อยได้นั่งสมาธิ ในใจมีแต่เรื่องงาน ตอนกลางคืนก็นอนคิดว่าเราอยู่ทางโลกก็ทำงานโยธา มาบวชเป็นพระก็ต้องทำงานโยธาอีก แต่ถ้าไม่บวชก็จะทำงานโยธาได้ดี และสะดวกกว่าเป็นพระมาก จะเป็นพระหรือเป็นโยมดีหนอ ?

รุ่งเช้า คุณยายอาจารย์ก็มาอีก โดยมีโยมพี่อารี-พันธ์ุ์ขับรถพาคุณยายมา แต่กว่าจะมาถึงก็ต้องลุยโคลนเลนเฉอะแฉะ ทางเป็นหลุมเป็นบ่อ เจ็บนองไปด้วยน้ำ

พอคุณยายอาจารย์ลงจากรถ ท่านก็เอาสมุดบันทึกเอาไว้จดบันทึกการทำงาน และขนมต่างๆ มาถวายพระธรรมโยธาทุกรูป แล้วคุณยายก็พูดว่า

“ท่าน ท่าน อย่าลืมนะ ช่วยหลวงพ่อ ช่วยยายสร้างวัดนะ”

อาตมาก็อึ้ง ไม่รับปากท่าน ท่านก็พูดอยู่ประโยคเดียวนี้ถึง ๓ ครั้ง และมองหน้าอาตมา อาตมาจึงรับปากท่าน พอรับปากท่านแล้ว ท่านจึงขอตัวกลับ

ไม่ว่าจะเป็นกิริยาหรือคำพูดของท่าน อาตมายัง
จำได้จนถึงทุกวันนี้ และจะจำไว้ตลอดไปด้วยความเคารพ
ในขณะที่ท่านพูดกับอาตมา อาตมาอยากจะยกมือไหว้ท่าน
ด้วยใจจริง แต่ก็ทำไม่ได้ด้วยเหตุผลของการเป็นพระ แต่
ในใจนั้นกราบแทบเท้าท่าน ตั้งแต่ได้พบท่านแล้ว

ทุกวันนี้ไม่มีคุณยายอาจารย์ ผู้มีเมตตามาให้
กำลังใจแล้ว แต่อาตมาก็ไม่เคยลืมคำที่คุณยายอาจารย์
สั่งสอน และมอบวิธีปฏิบัติให้แก่อาตมา และจะยึดมั่น
คุณยายอาจารย์เป็นแบบอย่างในการสร้างบารมีตลอดไป

คุณยายสอน

โดย พระมหาชัยฟ้า ธมฺมกุโล

“ให้อดทนกันนะ เขาทดสอบวัดกำลังบุญ

วัดกำลังบารมีของเรา

เพราะว่าการได้บวชเป็นของยาก เป็นบุญใหญ่

แล้วบุญนี้จะเป็นผั้สำเร็จติดตัวเราไปทุกชาติ

ชาติหน้าจะได้บวชอีก”

พระมหาชัยฟ้า ธมฺมกุโล

อายุ ๓๗ ปี

เข้าวัดครั้งแรก เมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๒๗

การศึกษาทางโลก : บริหารธุรกิจบัณฑิต

มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

การศึกษาทางธรรม : เปรียญธรรม ๓ ประโยค

งานพระศาสนา : พระอาจารย์ประจำศูนย์สาขาต่าง

ประเทศ (กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น)

วัดกำลังบุญ

ปีพุทธศักราช ๒๕๒๗ อาตมาเข้าอบรมธรรม-
ทายาทรุ่นที่ ๑๒ ประมาณต้นเดือนเมษายน จำได้ว่าพบ
คุณยายครั้งแรกที่อาคารยามา (โรงครัว) ขณะนั้นอาตมา
อยู่ในระหว่างการอบรมธรรมทายาท

วันนั้นช่วงบ่ายฝนตกหนักมาก เต็นท์ที่ใช้อบรม
ถูกลมพัดแรงจนเกือบพังลงมา พระอาจารย์และพี่เลี้ยงให้
ช่วยกันปลดผ้าใบเก็บ ธรรมทายาททุกคนก็เลยเปียกฝน
กันหมด อาตมาหนาวลั่นมาก เพราะไม่เคยตากฝนตากลม
แรงเช่นนี้มาก่อน พี่เลี้ยงที่ช่วยอบรมจึงให้ซ้อนจักรยานไป
ที่โรงครัวเพื่อหลบฝน ทำให้ได้พบคุณยายครั้งแรกที่นั่น

เมื่อคุณยายเห็นอาตมา
และเพื่อนๆ ธรรมทายาท ท่าน
เมตตาถามว่า “เป็นอย่างไร
กันบ้าง เปียกกันหมดเลยนะ
ยังงี้ให้เช็ดตัวให้แห้ง เปียก
ได้ก็แห้งได้ อย่าลืมหาหยุก
ยากินกันไข่วัดด้วย ช่วงหน้า
นี้ก็เป็นอย่างนี้ ให้ออดทนกันนะ
เขาทดสอบวัดกำลังบุญ วัดกำลังบารมีของเรา เพราะ

ว่าการได้บวชเป็นของยาก เป็นบุญใหญ่ แล้วบุญนี้จะติด เป็นฝังสำเร็จติดตัวเราไปทุกชาติ ชาติหน้าจะได้บวชอีก”

อาตมาฟังแล้วรู้สึกซาบซึ้งใจมาก สิ่งที่สัมผัสได้ต่อนั้นคือ ความมีเมตตาปราณีจากดวงใจที่ใสบริสุทธิ์ สายตาที่มีประกายเข้มแข็งเด็ดเดี่ยวมุ่งมั่นในความดี ดูจากชุดที่สวมใส่ ชาวสะอาดสดใส เหมือนมีรัศมีจากภายใน น้ำเสียงเปี่ยมด้วยความจริงใจและมีเมตตาสูง

ตอนนั้นอาตมาไม่ทราบว่าเป็นคุณยายอาจารย์ รู้แต่ว่าแม่ชีวัดนี้ ช่างมีจิตใจดี มีใจใสสะอาด น่าเลื่อมใสจริงๆ ประทับใจมากๆ

หลังจากอบรมธรรมทายาทแล้ว อาตมายังอยู่ช่วยงานวัดต่อ ตื่นเช้ามาก็มีโอกาสทำความสะอาดที่ศาลาคุณลุง ศาลานิมนต์ ตอนนั้นช่างมีความสุขมากจริงๆ เหมือนทำ ความสะอาดวิมานแดนสวรรค์ ดีใจสุขใจ เอาบุญกันเต็มที่ ทำอะไรก็คิดว่าเป็นบุญไปหมดทุกอย่าง รักที่อยากจะทำ อยากจะช่วยทุกอย่าง เพราะอยากได้บุญใส่ตัวมากจริงๆ ที่แท้เราได้แบบอย่างความรักบุญมากๆ จากคุณยายนั่นเอง

ทำเต็มที่เต็มกำลัง

ครั้งหนึ่ง ขณะที่ทำความสะอาดที่ศาลาคุณลุง อาตมากำลังเก็บใบไม้ในร่องน้ำ คุณยายเดินมาพบพอดี ตอน

นั่นจำได้แม่นยำว่า อาตมากำลังหยิบชยะเศษใบไม้ในร่องน้ำ ด้วยนิ้วมือเพียง ๓ นิ้ว (นิ้วหัวแม่มือ นิ้วชี้ และนิ้วกลาง) หยิบด้วยความรู้สึกว่าจะต้องทำใจ กลัวเลอะกลัวเปื้อนทำนองนั้น พยายามเห็นเท่านั้น เหมือนขยายรู้ใจ

คุณยายบอกว่า “คุณใช้ ๑๐ นิ้วเลย สร้างบารมี ๑๐ ทศ สองมือหยิบลงไปเลย ไม่ต้องกลัวเลอะ กลัวเปื้อน เดี่ยวเลอะล้างแล้วก็สะอาด เปื้อนล้างแล้วก็หาย แต่เราได้บุญบารมีติดตัวเราไป ทำเต็มที่เต็มกำลัง จะได้บุญที่ใสสะอาด บริสุทธิ์ เกิดไปอยู่ที่ใด ก็จะไปอยู่ในที่ที่สะอาด เกิดในครอบครัวในตระกูลที่สะอาด แม้กระทั่งวิมานของเราในสวรรค์ ก็จะสะอาด จะสว่างไสวไปด้วย”

ใช้ให้คุ้มค่า

วันต่อมา อาตมาพบคุณยายเดินตรวจบริเวณท้ายวัด ตรงบ้านทรงไทยที่คุณพ่อคุณแม่ของคุณป้าถวิล วัดรางกุลถวายวัด ตอนนั้นบ้านทรงไทยยังอยู่หลังวัด คุณยายพบแผ่นปูนที่ใช้ปูทำทางเดินในช่วงอบรมธรรมทายาทที่พวกเรานำมาใช้ พอเลิกการอบรมแล้วไม่ได้เก็บ ท่านพบเข้า จึงวานอาตมาและเพื่อนอุปาสก ช่วยกันขนไปเก็บไว้ในที่เก็บของ คุณยายบอกว่า

“ใช้ของญาติโยมที่
เขาทำบุญกันมา เขาจบ
เหนือหัวมาแล้วทั้งนั้น
ต้องใช้ให้คุ้มค่า ไม่ใช่ทิ้ง
ขว้าง อันไหนไม่ใช่แล้ว ก็
ต้องนำไปเก็บให้เข้าที่ ถึง
คราวจะนำมาใช้ จะได้มีใช้
ไม่ต้องหาซื้อใหม่”

คุณยายช่างเป็นผู้ประหยัด และรักความเป็นระเบียบเรียบร้อยจริงๆ ใช้ข้าวของคุ้มค่า น่าเลื่อมใสในความไม่ดูเบาแม้เรื่องเล็กน้อย ที่หลายๆ คนอาจไม่ได้ใส่ใจหรืออาจมองข้ามไปได้

ในช่วงที่อาตมาเรียนอยู่มหาวิทยาลัยปีที่ ๒ จำได้ว่าชอบมาวัดเป็นประจำทุกวันอาทิตย์ ที่ชอบมามากเพราะได้มีโอกาสมากราบครูบาอาจารย์ มาพบกับเพื่อนนักสร้างบารมี ได้มาฟังธรรมะ นั่งสมาธิ ช่วยงานวัด รับบุญทุกๆ อย่าง มีความสุขใจมากและมีกำลังใจในการสร้างชีวิตอย่างต่อเนื่อง และภูมิใจในความเป็นชาวพุทธที่แท้จริงของตัวเองมาก คือรักการมาวัดทุกวันอาทิตย์ โดยไม่ต้องรอให้ใครมาชวน

บันทึกทางโลกและทางธรรม

ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ อาตมาบวชพระได้ครบ ๕ พรรษาพอดี อาตมาทบทวนถึงวิถีโอประวัตการสร้างวัดพระธรรมกาย ตั้งแต่บ้านธรรมประสิทธิ์มาสู่วัดพระธรรมกาย ที่อาตมาเคยดูเมื่อสมัยก่อน มีอยู่ตอนหนึ่งที่คุณยายเล่าว่า หลวงพ่ออยากบวช แต่คุณยายก็ตอบไปว่า “ถ้าอยากบวชก็เรียนให้จบซะก่อน ยายถึงจะบวชให้”

ตอนนั้นอาตมาก็สงสัยว่า “ทำไมละ ในเมื่อกุลบุตรมีศรัทธา และมีดวงตาเห็นธรรมแล้วด้วย ประารถนาจะบวชทำไมยายยังไม่ให้บวช แต่กลับให้ไปเรียนจบมหาวิทยาลัยก่อน”

อาตมาเพิ่งเข้าใจ หลังจากบวชพระได้ครบ ๕ พรรษาตัวเองว่า คุณยายปรารถนาให้เป็นบัณฑิตทางโลกก่อน

เพื่อเป็นเกียรติประวัติแก่ตนเอง โลกตำหนิไม่ได้ว่าเรียนไม่จบแล้วมาพึ่งพระศาสนา แต่พระศาสนาจะได้พึ่งต่างหาก เป็นเกียรติกับครอบครัววงศ์ตระกูลประเทศชาติ และพระพุทธศาสนา

นำอัศจรรย์ คุณยายไม่ได้เรียนทางโลก แต่คุณยายมีธรรมะเป็นบัณฑิตทางธรรม ที่ทำให้เราเกิดศรัทธาในธรรมะ ในคำสอนของพระพุทธเจ้า และหนทางปฏิบัติธรรมเพื่อเข้าถึงพระธรรมกาย ตามคำที่คุณยายเคยสอนไว้ว่า

“ธรรมะเป็นของมีจริง ดีจริง และเข้าถึงได้จริง”

ทำให้เรามีกำลังใจในการสร้างบุญ สร้างบารมี มีกำลังใจในการฝึกฝนตนเอง จะได้ติดตามครูบาอาจารย์สร้างบุญบารมีให้ยิ่งๆ ขึ้นไปทุกภพทุกชาติ トラバวันเข้าถึงที่สุดแห่งธรรม

คุณยายผู้อยู่เบื้องหลังความสำเร็จ ของวัดพระธรรมกาย

โดย พ.ญ.ศิวาลัย ธนภัทร

“ความสะอาด...เป็นคุณธรรมพื้นฐานในการปฏิบัติธรรม
ต้องสะอาดทั้งกาย วาจา ใจ”

แพทย์หญิงศิวาลัย ธนภัทร อายุ ๖๘ ปี

เข้าวัด เมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๑๑

การศึกษา : แพทยศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยม)
มหาวิทยาลัยมหิดล (ศิริราช)

M.Sc. in Med. (GYN) University of Pennsylvania
งานในอดีตก่อนเกษียณอายุราชการ :

- รองผู้อำนวยการ โรงเรียนเซนต์ลิวีซา สถาบันมะเร็งแห่งชาติ
- หัวหน้าฝ่ายศึกษาและฝึกอบรม สถาบันมะเร็งแห่งชาติ
- ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเวชกรรม สถาบันมะเร็งแห่งชาติ

ปัจจุบัน : ข้าราชการบำนาญ

งานพระศาสนา : รองประธานมูลนิธิธรรมประสิทธิ์

- ก่อตั้งและดำเนินงานศูนย์พยาบาล วัดพระธรรมกาย
- รับผิดชอบรักษาพยาบาล ที่ศูนย์พยาบาล วัดพระธรรมกาย

พบคุณยายครั้งแรก

กลางเดือน มกราคม ๒๕๑๑ ข้าพเจ้าได้ไปบ้าน
ธรรมประสิทธิ์ วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ คุณยายเป็นผู้หญิง
รูปร่างเล็ก ผิวคล้ำ ทำทางเรียบๆ บุคลิกเป็นผู้หญิงไทยชนบท
พอเข้าไปในบ้าน ท่านก็ยกมือไหว้ก่อนทันที ไม่ได้แสดงตัวเป็น
ครูบาอาจารย์เลย แม้ท่านจะมี
ท่าทางอ่อนน้อมถ่อมตน แต่ก็ม
ีลักษณะเข้มแข็งในตัวอย่าง
เห็นได้ชัด

เมื่อกราบท่าน และ
เรียนท่านว่า... “ทำงานรักษา
คนไข้ และเคยมีคนไข้ที่ต้อง
ดูแลรักษา ลึนใจอยู่ในมือ ๒ ราย
รู้สึกเสียใจมาก อยากทำบุญ อุทิศส่วนกุศลให้เขาได้บุญมากๆ
และขอโหสิกรรม...”

ท่านตอบว่า **“มานั่งธรรมะกับยายสิ แล้วยาย
จะคุมบุญให้”**

ข้าพเจ้านั่งธรรมะอยู่กับคุณยายประมาณ ๑ ชั่วโมง
เห็นมีนักศึกษาหนุ่มหน้าตาผ่องใส สวมแว่นสายตาสี้น เข้า
มาในบ้าน ทราบภายหลังว่าชื่อ **“คุณไชยบุญ สุธธิผล”**
(ปัจจุบันคือพระเดชพระคุณหลวงพ่อธัมมชโย) นิสิตมหา-

วิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศิษย์เอกของคุณยาย คุณไชยบูลย์
หยุดพักทักทายสักครู่ แล้วขึ้นไปปฏิบัติธรรมชั้นบน ข้าพเจ้า
จึงได้กราบลาคุณยาย ก่อนกลับคุณยายสั่งว่า... “แล้วมา
ทำบุญกับยายนะ”

ทำบุญกับคุณยาย

อาทิตย์ต้นเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๑๑ ข้าพเจ้ามีโอกาส
ไปทำบุญบูชาข้าวพระ ถวายข้าวพระที่บ้านธรรมประสิทธิ์
เป็นครั้งแรก มีผู้มาร่วมบุญประมาณ ๓๐-๔๐ คน ส่วน
ใหญ่เป็นนิสิต นักศึกษา หน้าตาผิวพรรณสะอาด สดใส

บ้านคุณยายสะอาดมาก ดอกไม้บูชาพระจัดอย่าง

ประณีต งดงาม อาหารถวายพระเจ้าดังอย่างประณีตเช่นกัน คุณไชยบุญย์เป็นหัวหน้าคณะ กล่าวนำสวดมนต์พร้อมกัน อย่างสงบ เป็นระเบียบเรียบร้อย น้อมนำให้ระลึกถึงคุณของ พระรัตนตรัยด้วยความเคารพบูชาสูงสุด ปฏิบัติธรรมแล้ว ถวายข้าวพระ ข้าพเจ้าตั้งใจถวายเต็มที่ แล้วอุทิศส่วนกุศล ให้ญาติมิตรด้วยใจที่สงบ รู้สึกว่าได้อุทิศส่วนกุศลให้คนไข้ทั้ง ๒ ราย อย่างเต็มความรู้สึกที่อยากจะทำมอบให้ แล้วขอโอฬารกรรมต่อกันด้วย

ตั้งแต่เกิดมาไม่เคย สวดมนต์ดังๆ ไม่เคยทำ บุญอย่างเต็มชีวิตจิตใจ อย่างนี้เลย ทุกขั้นตอน เต็มไปด้วยบุญ รู้สึกชื่นใจ เกิดความศรัทธา ปิติยินดี เกิดความอบอุ่นสบายใจ คຸ້ນ- เคยเหมือนอยู่ท่ามกลางญาติ

สนิท จึงได้ติดตามคุณยายและหมู่คณะตลอดมา เมื่อวัน เวลาผ่านไป จึงได้รู้ว่าทำบุญกับคุณยายนั้นต่างจากการทำ บุญที่อื่น เพราะท่านสอนให้เราทำบุญพร้อมด้วยบุญกิริยาวัตถุ ๓ ประการ คือ ทำทาน รักษาศีล และเจริญภาวนาครบถ้วน

บุญบารมีปกป้องคุ้มครองลูกหลานยาย

สมัยเริ่มงานสร้างวัดพระธรรมกาย พวกเราลูกหลานคุณยาย ซึ่งมีอยู่ประมาณ ๒๐ - ๓๐ คน หากพบปัญหาอะไร ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับวัด งานส่วนตัว งานราชการ ครอบครัว หรืออะไรก็ตาม เมื่อพวกเราไปกราบเรียน ท่านก็จะเมตตาสั่งสอน คุณบุญ ขจัดอุปสรรคภัยอันตรายดูแลให้อย่างใกล้ชิด

ถึงแม้ว่าในเวลาต่อมา ลูกหลานศิษยานุศิษย์คุณยายจะเพิ่มจำนวนมากขึ้น หากพบอุปสรรค ทั้งการงาน โรคภัยไข้เจ็บ ก็ได้เข้าไปกราบเรียนขอบุญบารมีคุณยายคุ้มครอง ในระยะที่สุขภาพท่านแข็งแรง

วันเวลาผ่านไปยิ่งเคารพศรัทธาเชื่อมั่นในตัวท่าน ไม่ว่าจะอยู่ใกล้หรือไกลถึงต่างประเทศ ก็จะได้รับความสะดวกสบายได้กำลังใจ ได้พรอันศักดิ์สิทธิ์จากคุณยาย และได้เห็นผลสำเร็จอย่างน่าชื่นใจ และน่าอัศจรรย์อย่างยิ่ง

คุณธรรมพื้นฐานในการปฏิบัติธรรม

เป็นที่ทราบกันดีว่า สาธุชนที่เข้ามาเยี่ยมเยียนวัดพระธรรมกาย ต่างมีความประทับใจ ชื่นชมในความสะอาด และความเป็นระเบียบของวัดพระธรรมกาย

คุณลักษณะอันงดงามนี้ ได้รับการหล่อหลอมมาจากคุณยายอาจารย์สุภาพสตรีร่างเล็ก ผู้สงบเงียบ ผู้รักความสะอาด รักความเป็นระเบียบอย่างสุดชีวิตจิตใจ ท่านเริ่มจากตัวท่านเอง เป็นแบบอย่างตั้งแต่เสื้อผ้า เครื่องใช้ส่วนตัว บ้านพักอาศัย เรือนเล็กๆ บ้านธรรมประสิทธิ์แห่งนี้ ทำให้ลูกศิษย์ได้เรียนรู้ซึมซับคุณธรรมจากท่านทีละน้อย แล้วจึงสอนด้วยการพูดให้เข้าใจว่า...

ความสะอาดเป็นคุณธรรมพื้นฐานในการปฏิบัติธรรม ต้องสะอาดทั้งกาย วาจา ใจ และเมื่อรักษาความสะอาดแล้ว ก็จะเกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยตามมาด้วย เป็นงานบุญที่ต้องทำตลอดเวลา และต้องทำทันที โดยไม่มีข้ออ้างผัดผ่อน

จำได้ว่าครั้งหนึ่งที่บ้านธรรมประสิทธิ์ ลูกศิษย์คนหนึ่งฉีกเศษกระดาษวางไว้ข้างหน้า โดยตั้งใจว่าเมื่อลุกออกจากที่นั่งจะเก็บไปทิ้ง คุณยายท่านมองอยู่ ท่านลุกขึ้น เก็บเศษผงที่กองอยู่นั้นไปทิ้งทันที ทำให้ลูกศิษย์ไม่กล้าทำเลอะเทอะอีก

เริ่มต้นจากสิ่งเล็กๆ น้อยๆ รอบตัวดังกล่าว เรา
ได้ถูกฝึกตามต้นแบบที่คุณยายท่านปฏิบัติเป็นตัวอย่างให้
เราเห็น...เช่น

ทำครัวเสร็จ ต้องเก็บล้างให้สะอาดทันที

ทำอะไรสกปรก ต้องเก็บกวาดทันที

หากสังเกตจากสภာธรรมกายสากลขณะนี้ ซึ่งพระ
ภิกษุสามเณรจะต้องนั่งปฏิบัติธรรมบนรัตนบัลลังก์ด้านหน้า
ทันทีที่เสร็จพิธีลุกจากที่นั่ง ก็จะมีทีมงานอุปาสก อุปาสิกา
รับบุญเก็บอาสนะ ปิด กวาด เช็ดถู และเพียงประมาณไม่
เกินครึ่งชั่วโมง ที่นั่งบนรัตนบัลลังก์ก็จะสะอาดทันตาเห็น
พร้อมทั้งมีผ้าคลุมรูปหล่อหลวงพ่อวัดปากน้ำ เพื่อกันมิให้
เปื้อนฝุ่นละออง

แม้ในวันประดิษฐานพระธรรมกายประจำตัว
ชุดสุดท้ายบนองค์พระเจดีย์
ระหว่างการประกอบพิธี
จะเห็นว่ามีอุปกรณ์ ทั้งโต๊ะ
เก้าอี้ สำหรับช่างภาพ
ถ่ายภาพ รวมทั้งอุปกรณ์
สำหรับอัญเชิญมหาวิสุทธิ-
รัตนบัลลังก์ชุดสุดท้ายอยู่
ด้วย เมื่อเสร็จพิธี พระเดช-

พระคุณหลวงพ่อทัตตชีโวเดินลงมาจากพระเจดีย์ ยังไม่ถึงลานสังฆรัตนะด้านล่าง ก็จะได้เห็นพระภิกษุ อุบาสกที่อยู่ข้างบนช่วยกันยกเก้าอี้ โต๊ะ อุปกรณ์ต่างๆ ส่งต่อกันลงมาทันที งานบุญรักษาความสะอาด รักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยได้อย่างงดงามและรวดเร็วนี้ ได้รับการถ่ายทอดอบรมบ่มนิสัยจากคุณยายนั่นเอง

คุณยายสอนด้วยการทำให้ดูเป็นตัวอย่างก่อน

เสมอ ทำให้ลูกศิษย์ปฏิบัติตาม และได้รับการกล่อมเกลาให้ทำความดีเพิ่มขึ้นทีละน้อย เกิดความละเอียดรอบคอบขึ้น

คุณยายสอนให้เราเห็นว่า เมื่อสภาพสิ่งแวดล้อมภายนอกเรียบร้อย ใจก็จะสบาย และในที่สุดก็ได้สะท้อนออก

มาเป็นสัญลักษณ์อันงดงามของหมู่คณะ ที่พัฒนามาจนถึงปัจจุบันนี้

เชื่อยายเถิด เราจะสร้างวัดได้สำเร็จ

หลังจากได้รับบริจาคที่ดินสร้างวัด คุณยายและ หลวงพ่อก็ได้เริ่มสร้างวัด ด้วยเงินก้นถุงคุณยาย เพียง ๓,๒๐๐ บาท ต่อมาได้มีการจัดตั้ง “มูลนิธิธรรมประสิทธิ์”

เพื่อดำเนินงานตามโครงการ ซึ่ง ในระยะนั้นมีอุปสรรคมากมาย ทุกด้าน แต่คุณยายและ หลวงพ่อก็ไม่เคยท้อถอย คุณยายยืนหยัดอย่างหนักแน่น ตลอดมาว่า

“เชื่อยายเถิด เราจะสร้างวัดได้สำเร็จ”

ในที่สุด วัดที่คุณยายเป็นผู้นำสร้าง ก็สำเร็จจริงตาม คำพูดของคุณยาย สำเร็จอย่างงดงาม ยิ่งใหญ่ ทรงคุณค่า มหาศาล และยังเป็นรากฐานอันสำคัญทำให้สามารถขยายงานเผยแผ่พระพุทธศาสนาต่อไปอย่างกว้างขวางและมั่นคง

จากห้องทุ่ง ๑๙๖ ไร่ มาสู่บุญสถานอันศักดิ์สิทธิ์ ๒,๐๐๐ ไร่ แล้วขยายไปยังศูนย์กัลยาณมิตรทั่วประเทศ และ

วัดสาขาทั้งในประเทศและต่างประเทศเพิ่มมากขึ้นจนถึงทุกวันนี้

บอกบุญสร้างวัด

การบอกบุญในระยะแรกๆ มีปัญหามาก เพราะหมู้คณะผู้บอกบุญเป็นเด็กๆ ไม่มีผู้เชื่อถือ คุณยายจึงต้องปฏิบัติธรรมตามสมมติละเอียด อธิษฐานจิตขอให้ศิษย์ บริวารผู้มีบุญ ได้มาร่วมบุญ ทำให้บริวารลูกหลานคุณยาย ไหลกันมาร่วมบุญสร้างวัดมากขึ้นเรื่อยๆ อย่างน่าอัศจรรย์

ในขณะเดียวกัน ท่านก็ตามสมมติหยาบมาสร้างวัดด้วยตนเอง ทั้งบอกบุญเอง และมอบหมายให้ลูกศิษย์ไปบอกบุญ แบ่งงานเป็นเรื่อยๆ ไป

ถาวรวัตถุหลังแรกของวัด คือศาลาจาตุมาหาราชิกา ท่านมอบให้ลูกศิษย์ไปบอกบุญ สั่งด้วยว่าให้ติดต่อกับใคร แล้วก็ได้ผลตามที่ท่านสั่ง เมื่อเราบอกบุญสำเร็จ เราก็คือใจชื่นใจ

คุณยายจำได้แม่นยำว่าใครเคยรับบุญอะไรกับท่าน ลูกศิษย์เก่าๆ ที่นานๆ ไปกราบท่านสักครั้ง คุณยายท่านก็จำได้ ครั้งหนึ่งเมื่อเริ่มปลูกต้นไม้ในวัด คุณยายบอกบุญให้ปลูกต้นมะม่วง พวกเราก็ไปลงมือปลูกเองพร้อมกัน ต่อมาอีกหลายปี เมื่อมีโอกาสไปกราบคุณยายที่อาคารยามา ท่านหยิบมะม่วงมาให้ บอกว่า “มะม่วงวัดโตแล้ว ออกลูกแล้ว”

อาคารหลังอื่นๆ ที่ทยอยสร้างในวัด คุณยายบอกบุญเอง กุฏิพระ ๕ หลัง และอาคารยามา ซึ่งใช้เป็นที่จัดภัตตาหาร ตลอดจนถึงประตูสแตนเลสสีใหญ่ ที่อยู่ด้านหน้าวัด ตรงข้ามอุโบสถ ท่านบอกบุญเอง และสำเร็จงดงาม แข็งแรง สง่างาม จนถึงปัจจุบัน

ทานบารมี

พวกเราต่างเคยได้ยินคุณยายพูดว่า...

“ต่อไปวัดเราจะมีคนมาทำบุญมากขึ้นเรื่อยๆ มากเป็นพัน เป็นหมื่น เป็นแสน ยายอธิษฐานไว้ ยายจะ

เรียกบุญใหญ่ บุญละเอียดมาเป็นสมบัติ มาเลี้ยงลูกศิษย์ เลี้ยงบริวาร ให้ได้กิน ได้อิ่มไม่รู้หมดสิ้น”

ฟังแล้วก็เข้าใจตามที่คุณยายพูด เพราะท่านพูด
ง่ายๆ ฟังง่ายๆ เมื่อวันเวลาผ่านไป ลูกศิษย์ของคุณยายก็
เพิ่มมากขึ้นจริงๆ หลังไหลมาไม่ขาดสาย แล้วพระเดช
พระคุณหลวงพ่อกับคุณยายก็เลี้ยงได้จริงๆ

ภายหลังจึงได้เข้าใจว่า ที่คุณยายพูดได้เช่นนี้
เพราะญาณทัสสนะของท่านแม่นยำ ประกอบกับบุญบารมี
ทานบารมีของท่านยิ่งใหญ่มากเหลือเกิน จึงสามารถทำได้เช่นนี้

ทำให้ได้คิดว่า เราฟังคุณยายมาแล้วตั้งหลายปี ถึง
ได้รู้และเข้าใจความยิ่งใหญ่ของทานบารมีของคุณยาย...

สร้างศรัทธา ฝ่าวิกฤต

คุณยายเป็นแบบฉบับ
ของผู้นำบุญ และรักบุญอย่าง
แท้จริง จะเห็นได้ชัดเจนจาก
การที่คุณยายรับเป็นประธาน
ใหญ่ทอดกฐินสามัคคี พ.ศ. ๒๕๓๑
ซึ่งเป็นกฐินที่มีความสำคัญอย่าง
ยิ่งต่อวัดพระธรรมกาย เพราะเป็นระยะที่เสื่อมลงจนได้เสนอ
ข่าวว่าวัดพระธรรมกายบุงกรุกที่ดินของชาวนา ทำให้เกิด

ความเข้าใจผิด กระทบกระเทือนต่อศรัทธาของสาธุชนที่
เคยชื่นชมเลื่อมใสวัดพระธรรมกาย ในขณะที่เดียวกันมูลนิธิ-
ธรรมกายก็จำเป็นต้องรวบรวมปัจจัย เพื่อชำระค่าที่ดินงวด
สุดท้ายให้แก่เจ้าของที่ดิน ซึ่งเป็นภาระที่หนักอย่างยิ่ง

ด้วยกำลังบุญบารมี ด้วยกุศลเจตนาอันบริสุทธิ์
แน่วแน่ของคุณยาย อุปสรรคทั้งหลาย จึงไม่อาจขวางกันได้
คุณยายปลื้มปิติในบุญ ระลึกถึงบุญ ได้บอกบุญลูกศิษย์ทุก
คนที่ท่านได้พบเห็น ทุกหนทุกแห่งที่คุณยายไปเยี่ยมเยียน

พลังบุญอันยิ่งใหญ่ได้ทำให้วัดพระธรรมกาย ฝ่า
ฟันอุปสรรค ต่อสู้วิกฤตการณ์ที่ล้นคลองนวัต ให้กลับเป็น
พลังศรัทธา มาร่วมบุญทอดกฐินจนเป็นผลสำเร็จ ปัจจัย
จากงานกฐินครั้งยิ่งใหญ่ ที่สาธุชนร่วมใจกันถวายคุณยาย
สูงสุดเป็นประวัติการณ์ ทำให้มูลนิธิธรรมกาย ชำระค่าที่
ดินงวดสุดท้ายได้ครบถ้วน หมดยุทธภัยจากเจ้าของที่ดิน

สายบุญอันบริสุทธิ์ของคุณยาย จึงหล่อเลี้ยง
แทรกซึมทุกตารางนิ้วของวัดพระธรรมกาย และศูนย์กลาง
ธรรมกายสากลของโลกตลอดมา

วันนี้...สังขารของคุณยายได้ร่วงโรยไปด้วยวัย
๙๒ ปี แต่พระคุณของคุณยายยิ่งปรากฏเด่นชัด
คุณยาย ผู้สืบทอดมโนปณิธานอันยิ่งใหญ่ของ

หลวงพ่อดปากน้ำ ภาณีเจริญ

คุณยาย ผู้สร้างพระแท้ สืบทอดพระพุทธศาสนา

คุณยาย ผู้บุกเบิกสร้างวัดพระธรรมกาย และ
สร้างพื้นฐานของศูนย์กลางธรรมกายของโลก

ตลอดเวลาในการบุกเบิกสร้างวัด เมื่อมีอุปสรรค
เกิดขึ้น คุณยายจะพูดเสมอว่า...“เขียยายเถิด เราจะสร้างวัด
ได้สำเร็จ” แต่ใครจะนึกว่า “ความสำเร็จ” นั้น แลนยิ่งใหญ่
ทรงคุณค่า งดงาม ทรงความศักดิ์สิทธิ์ถึงเพียงนี้

หากจะระลึกถึงพระคุณของคุณยาย ก็คงสุดจะ
พรรณนาได้เหมาะสม จึงขออัญเชิญคำสดุดีของพระเดช
พระคุณพระราชภาวนาวิสุทธิ (หลวงพ่อดัมมชโย) ที่กล่าว
สรรเสริญพระคุณของคุณยาย เมื่อปี พ.ศ.๒๕๓๑ มาแสดง
ไว้ ณ ที่นี้

“วันวานที่สมบูรณ์ วันนี้ที่ดีกว่า วันหน้าที่ดีที่สุด
คือเส้นทางชีวิต ที่คุณยายอุทิศให้กับงานพระศาสนา
ตลอดวัน ตลอดคืน ตลอดปี และตลอดไป

เป็นสิ่งที่หลวงพ่อดปากน้ำได้พบเห็นมาเกือบตลอด ๓๐ ปี
ที่ได้อยู่กับยาย

จะรู้สึกเป็นสุขทุกครั้ง ที่ได้ตามระลึกถึงภาพเก่าๆ
และไม่เคยลืมเลยว่า

กว่าจะมาเป็นภานะดิน ที่ดูสวยสดงดงามใน
ยามนี้ ได้เคยเป็นก้อนดินเก่าๆ ซมุกซมอมไร้ค่า ที่คุณ
ยายได้เก็บขึ้นมาปั้นเป็นรูปร่าง ขนาบแล้ว ขนาบอีก

จึงขอเทิดทูนยาย อัญมณีนี่มีค่าของพระพุทธ-
ศาสนา ผู้เป็นประดุจขุนพลกล้าแห่งกองทัพธรรม เหนือ
เคียรเกล้า

ในฐานะมารดาของโลก ผู้ให้ชีวิตใหม่แก่หลวงพ่อ
และในฐานะผู้อยู่เบื้องหลังความสำเร็จของงานทั้งหลาย

คุยเรื่องยาย

โดย กัลยา วรรณา อุดมผล

“คุณยายมีจิตใจที่ใสบริสุทธิ์
เข้าใจถึงปัญหาทุกปัญหาได้อย่างถ่องแท้
พูดจาตรงๆ ไม่อ้อมค้อม
พูดคราวใดก็ถูกจุดของปัญหา”

กัลยา วรรณา อุดมผล

อายุ ๖๐ ปี

การศึกษา : การศึกษาระดับบัณฑิต

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

อาชีพ : ทำธุรกิจส่วนตัว

เข้าวัดตั้งแต่วันบุญกฐิน ปีพุทธศักราช ๒๕๒๔

งานสร้างบารมี : เป็นผู้นำบุญ ทำหน้าที่กัลยาณมิตร

ดิฉันเข้าวัดพระธรรมกาย เมื่อปลายปี พ.ศ. ๒๕๒๔ แต่ได้พบคุณยายครั้งแรกประมาณปี พ.ศ. ๒๕๒๖ ตอนมาถวายภัตตาหารทุกวันเสาร์

ความรู้สึกครั้งแรกที่ได้เห็นคุณยาย คืออบอุ่น และคุ้นเคยเหมือนได้พบญาติผู้ใหญ่ที่จากกันมานาน น้ำตาแห่งความดีใจไหลออกมาโดยไม่ทราบสาเหตุ ดิฉันรักและเชื่อฟังคุณยายทันทีโดยไม่มีข้อแม้ เพราะสัมผัสถึงความรัก ความห่วงใยและความปรารถนาดีของคุณยายที่มีต่อเพื่อนมนุษย์ทุกๆ คน

คุณยายมีจิตใจที่ใสบริสุทธิ์ เข้าใจถึงปัญหาทุกปัญหาได้อย่างถ่องแท้ พูดจาตรงๆ ไม่อ้อมค้อม พูด

คราวใดก็ถูกจุดของปัญหา ตอบแล้ว ผู้ถามไม่ต้องถามซ้ำอีก ดังตัวอย่างที่ดิฉันจะหยิบยกขึ้นมาเล่า

ให้ธรรมกายช่วยจำ

ปลายปี ๒๕๒๗ ดิฉันและน้องสาวมีโอกาสขึ้นปฏิบัติธรรมที่เชียงใหม่ รถออกจากวัด ตรงหน้าโบสถ์ ก่อนขึ้นรถทุกคนจะมารวมตัวกันที่หน้ากุฏิยาย เพื่อฟังคุณยายปลุมนิเทศ ทุกคนนั่งบนพื้นปูด้วยเสื่อ คุณยายนั่งบนเก้าอี้ คุณยายเมตตาอบรมให้ทุกคนตั้งใจนั่งธรรมะ รักษากฎระเบียบของหมู่คณะ

ตอนหนึ่งคุณยายบอกว่า “เพราะตั้งใจนั่งธรรมะอย่างจริงจัง ยายจึงไปช่วยพ่อจากรกได้ ยายไม่รู้จักหนังสือ เวลาหลวงพ่อดีปอกน้ำสั่งให้ทำอะไร คนอื่นเขาก็เอาสมุดขึ้นมาจด แต่ยายทำอย่างเขาไม่ได้ ยายจึงต้องอาศัยธรรมกายในตัวช่วยจำ คำสั่งทุกคำสั่งใส่เข้าศูนย์กลางกายหมด เพราะเหตุนี้ทำให้ธรรมะของยายก้าวหน้ากว่าคนอื่น”

คุณยายมีวิธีการพูดที่ง่ายๆ ตรงๆ แต่กินใจ ทำให้อยากเอาเป็นแบบอย่าง ทำตามอย่างคุณยาย อะไรที่

คุณยายสอนไว้ นึกขึ้นมาครั้งใดก็กินใจทุกที จำได้ไม่รู้ลืม

ยายอยากให้คุณได้บุญเยอะๆ

ครอบครัวของดิฉันระหว่างพี่ๆ น้องๆ มีบุญอะไรก็
จะปรึกษาและร่วมกันทำ ตอนนั้นน้องชาย (สอง วัชรศรี-
โรจน์) มองเห็นว่าการทำบุญรองเท้าของพระ และรองเท้า
ของคุณยายเป็นบุญใหญ่ บุญนี้จะส่งผลให้ทำอะไรก็จะ
สำเร็จได้อย่างรวดเร็ว จึงชวนพี่ๆ น้องๆ ร่วมกันทำบุญนี้
โดยเลือกร้านรองเท้าที่คิดว่าดีที่สุด ให้ช่างมาวัดเท้าของ
พระและของคุณยายที่วัดพระธรรมกาย หลังจากได้ถวาย
รองเท้าไปแล้ว พี่น้องทุกคนมีความปิติในบุญนี้มาก

จากนั้นเวลาผ่านไปอีกนาน วันหนึ่งหลังจาก

ทำบุญเลี้ยงภัตตาหารพระแล้ว

ได้พบคุณยายที่บริเวณ

อาคารยามา หลังจากกราบ

คุณยายแล้ว ตอนหนึ่งคุณ

ยายได้ชี้รองเท้าที่คุณยาย

ใส่อยู่ แล้วพูดว่า “รองเท้า

นี้หนักจัง แต่ยายอยากให้

พวกคุณได้บุญเยอะๆ จึงหยิบ

เอามาใส่บ่อยๆ”

นี่คือน้ำใจของคุณยาย ใครทำบุญกับยาย คุณยายกลัวแต่เขาจะได้บุญน้อย ยอมทนหนักเท่า เพราะอยากให้ลูกหลานได้บุญเยอะๆ

นี่คือความประทับใจของดิฉันที่ถ่ายทอดออกมาเพียงบางส่วนที่มีต่อคุณยาย ได้พบคุณยาย ได้มีส่วนร่วมบุญกับคุณยาย คุณธรรมของคุณยายมีครบถ้วนในบทสวดสรรเสริญ คุณยายอาจารย์มหารัตนอุปาสิกาจันทร์ ชนนกยูง มีครบทุกตัวอักษร แล้วยังมีที่มิได้บรรจุลงในตัวอักษรอีกมากมาย

ต้นแบบยอดเยี่ยม

โดย กัลฯ เล็ก แซ่ตั้ง

“คุณ...พี่สาวคุณ ยายไปช่วยแล้วนะ
เขายังไม่รู้ตัวว่าเขาตายแล้ว”

กัลฯ เล็ก แซ่ตั้ง

อายุ ๕๘ ปี

เข้าวัด เมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๒๗

ทำหน้าที่ : ทำอาหารถวายพระ

ผู้ช่วยอุปัฏฐากคุณยาย

คุณยายเป็นต้นแบบที่ยอดเยี่ยม

เป็นทั้งพ่อแม่ ครู ผู้ปกครอง

ที่ว่าเป็นพ่อแม่ นั่น คือคุณยายจะสอน และทำให้
ดูเป็นตัวอย่าง เช่น สอนให้ฉันรู้จักรักหมู่คณะ รักความเป็น
ระเบียบ อะไรควรทำ อะไรไม่ควรทำ

ที่ว่าเป็นครู คือสอนให้ฉันรู้จักทำงานด้วยความ
รอบคอบ

ที่ว่าเป็นผู้ปกครอง
เพราะคอยดูแลห่วงใยตลอด
ไม่让我ไปทำอะไรที่ไม่ดี

คุณยายเป็นคนง่ายๆ
กินอยู่ง่ายมาก ไม่เคยบ่น
ร้อน ไม่เคยบ่นหนาว อยู่กับ
ท่านแล้วสบายใจ ท่านจะสอน

ในสิ่งที่ดี เช่น สอนให้มีความกตัญญู มีความเสียสละ
ต่อหมู่คณะ

ถ้าฉันมีอะไรไม่สบายใจ ท่านจะรู้ หากมีโอกาสท่าน
จะมาคุยด้วย ทั้งๆ ที่ฉันไม่คุ้นเคยกับท่านมากนัก เพราะ
เคารพและเกรงใจท่านมาก แต่พอฉันเห็นท่าน ฉันก็รัก
ท่านมาก ท่านเป็นแบบอย่างที่ดีที่สุด

ส่วนฉันทุกๆ ที่เห็นและรู้ แต่ก็ยังทำอย่างท่านไม่ได้ ถึงกระนั้นฉันก็จะพยายามทำให้มากที่สุด แม้ได้เพียงน้อย นิดก็ตาม

คุณยายเสมอต้นเสมอปลาย แต่ก่อนท่านเป็นอย่างไร ปัจจุบันก็เป็นอย่างนั้น ท่านมีเมตตาต่อพวกเราเสมอ

สมัยฉันเข้าวัดใหม่ๆ มีอุบาสกท่านหนึ่งแนะนำให้อาหารูปพี่สาวของฉันที่เสียชีวิตอย่างกระทันหันมาให้คุณยายช่วย ฉันก็เอามาให้ท่าน

สามวันต่อมา ท่านมาที่ครัว ท่านเมตตาบอกว่า “คุณ...พี่สาวคุณ ยายไปช่วยแล้วนะ เขายังไม่รู้ตัวว่าเขาตายแล้ว เขาต่อว่าคุณ...ว่าเขาพูดด้วย คุณก็ไม่พูดกับเขา

ยายก็เลยบอกว่าคุณตายแล้วนะ”

แล้วคุณยายก็ให้พี่สาวนึกถึงบุญที่เคยทำไว้แล้วให้ภานาสัมมาอะระหังพอดิช่วงก่อนหน้าที่เขาจะเสียชีวิตนั้น ได้เคยเป็นประธาน

ทอดกฐิน ผ้าป่า และใส่บาตรพระตลอดมา คุณยายจึงช่วยเขาไปอยู่สวรรค์ชั้นดาวดึงส์ ฉันฟังแล้วรู้สึกดีใจมาก

ประทับใจคำสอนยาย

โดย กัลยา นันทพร ตีตอม

“คุณจะช่วยยาย คุณต้องถือศีล ๘

ชาติต่อไปจะได้เป็นผู้ชาย

บวชพระแล้วจะได้ช่วยยาย

ถ้าหลุดไปชาตินี้ล่ะก็ ไม่เจอยายนะ ตามยายไม่ทันเลย”

กัลยา นันทพร ตีตอม

อายุ ๕๖ ปี

จบการศึกษา : อนุปริญญาการศึกษา

ประสบการณ์ : สอนหนังสือ เป็นเจ้าหน้าที่พิสูจน์อักษร
บริษัท ไทยวัฒนาพานิช จำกัด

เข้าวัด เมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๒๗

งานสร้างบารมี : ช่วยกิจกรรมต่างๆ เช่น งานรับ
บริจาคบุญเศรษฐีถาวร กองทุนธรรมทาน
กองทุนพระภิกษุอาพาธ และเป็นผู้นำบุญ

ช่วยคนที่ตายแล้ว

คุณยายเล่าว่า ยายช่วยคนที่ตายแล้ว ยายเข้าที่เรียกกายละเอียดของเขามา แล้วก็สอนให้เขารับศีล ๕ สอนให้นั่งธรรมะ ให้นึกถึงบุญของเขา ให้แผ่เมตตา เขาก็ไปตามบุญของเขา ขึ้นสวรรค์เปลี่ยนภพไปเลย

ดวงบุญ ดวงบาป

คนเราเกิดมามีดวงบุญกับดวงบาปติดมาที่ศูนย์กลางกายของทุกคน ถ้าอดีตชาติทำบาปเยอะดวงบาปก็ใหญ่ หุ้มดวงบุญไว้ เกิดมามันก็ชวนให้ทำบาปต่อ ฝ่ายบาปชนะ ถ้าอดีตชาติทำบุญเยอะ ดวงบุญก็ใหญ่หุ้มดวงบาปไว้ เขาก็ชวนให้ทำบุญทำกุศล ฝ่ายบุญชนะ มนุษย์มันก็อย่างนี้แหละคุณ

“แล้วจะอย่างไรล่ะคะ ถ้าเกิดอดีตชาติคนที่ทำบาปมาเยอะ ชาตินี้จะแก้ไขอย่างไร ดวงบุญจึงจะชนะ ไม่ทำบาปต่อ” ดิฉันเรียนถามคุณยาย

คุณยายตอบว่า “คุณก็ทำบุญให้เป็นกุเขาสี ดวงบุญของคุณถึงจะใหญ่ หุ้มดวงบาปมิด ฝ่ายบุญก็ชนะ

คุณทำบุญทำกุศลต่อ บาปมันก็ทำอะไรคุณไม่ได้”

เพื่อนตาย

คนเรานะคุณ เกิดมาก็มีเพื่อน เพื่อนกิน เพื่อนเที่ยว เพื่อนเฮฮา ยายว่าเพื่อนตายดีกว่า สัมมาอะระหังนี่แหละ เพื่อนตายละ มนุษย์เราต้องมีสัมมาอะระหังเป็นเพื่อนตาย ไม่ตกนรกหรือ ไปสวรรค์ได้

ชวนคนทำบุญเลี้ยงพระ

ยายเป็นห่วงพระ หลวงพ่อท่านมีพระเถระเยอะ เด็ก อาสาสมัครมาช่วยงานวัดกันเยอะ คุณชวนคนมาเลี้ยงพระ เยอะๆ เถอะนะ ดีแล้ว ช่วยยายหน่อย คนมาเลี้ยงพระ บ่อยๆ ซาติต่อไปจะได้ไม่รู้จักถอด จะเป็นเศรษฐีมีบริวารเยอะ

ยายอธิษฐานว่า “คนมาวัดยายเท่าไร ขอให้ยาย เลี้ยงได้หมดทุกคน”

นั่งเฝ้าประตู

คนเมื่อมีชีวิตอยู่ไม่ทำบุญ เมื่อตายไปแล้วบางคน นั่งขอส่วนบุญลูกหลานอยู่หน้าประตูบ้านตัวเอง ลูกเต้า เดินผ่านไปมาทุกวัน ไม่ทักทาย ไม่ให้ข้าวน้ำ นั่งร้องไห้ ลูกหลานมันก็มองไม่เห็น น่าเวทนา ยายเห็นมาเยอะ คน เรามันต้องทำทานเยอะๆ นะ

ทำบุญร่วมกัน

คนจะมาอยู่ร่วมกันได้ ต้องทำบุญร่วมกันมาก่อน คนที่เกิดมาเป็นพ่อแม่ลูกหลาน เพราะทำบุญร่วมกันมาเยอะ แล้วอธิษฐานด้วย ถ้าไม่ทำบุญร่วมกัน ซัดต่องๆ ไปก็ห่างกันๆ กลายเป็นคนไม่รู้จักกัน

คนไม่เข้าวัด

ไปบอกเขาณะ คนไม่เข้าวัด ไม่ทำบุญตอนมีชีวิตนะ พอมันตายแล้วก็ถูกห้ามเข้าวัด พวกผีเกเรมันก็รังแกเอา ทูบตี ร้องให้หนีกระเซอะกระเซิง กลับบ้านตัวเองไม่ถูก เป็นผี

พเนจรร้อนเร่ อดอยาก ลูกเมีย ก็ช่วยไม่ได้ มองไม่เห็น บาบ ก็ไม่พอจะไปนรก บุญก็ไม่พอจะไปสวรรค์ เรื่องจริงนะ ยายเห็นมาเยอะแล้ว

ช่วยคนทุกวัน

ยายช่วยคนทุกวัน คนเจ็บคนตาย เจ้าภาพเขาให้ยายช่วย ยายก็ให้อาริพันธุ์ เอารูปไว้บนพาน หัวค้ำยายก็ให้อาริพันธุ์อ่านให้ยายฟัง ยายดูรูปยายไม่รู้หนังสือ คนเขามาขอความช่วยเหลือ ยายเอา

ธรรมะขยายไปช่วย ยายต้องใช้บุญเยอะ เอาบุญไปแลก
ยายเหน้อยนะคุณ แต่ยายสงสารเขา คุณนะนั่งธรรมะ
เยอะๆ หน่อย

เทวดาไม่ลงรักษา

คุณรู้ไหม ยายจะบอกให้ คนบ้านเรือนสกปรก
เทวดาไม่ลงรักษานะ ไปบอกคนอื่นด้วย

ให้ถือศีล ๘

“คุณถือศีล ๘ เลียนะ คุณจะช่วยยายสร้างวัด ชชาติ
ต่อไปยายจะเป็นผู้ชาย ยายจะบวช จะสร้างวัดให้ใหญ่กว่า
นี้ คุณจะช่วยยาย คุณต้องถือศีล ๘ ชชาติต่อไปจะได้เป็นผู้ชาย

บวชพระแล้วจะได้ช่วยยาย ถ้าหลุดไปชาตินี้ละก็ไม่เจอยายนะ ตามยายไม่ทันเลย”

ดิฉันตกลงใจรับปากคุณยายถือศีล ๘ ทุกวันตลอดชีวิต และรักษาสัญญาอย่างตั้งอกตั้งใจ ตั้งแต่วันเข้าพรรษาปี พ.ศ. ๒๕๒๙ เป็นต้นมา เพื่อจะตามยายไปสร้างบารมีทุกชาติ

บอกบุญเท่าไรก็เป็นบุญของคุณ

บางคนมาราบคุณยาย ถามว่าตัวเองมีเงินน้อย ทำบุญไม่จุใจ ไปบอกบุญคนอื่น จะได้บุญมากไหม

คุณยายบอกว่า “คุณบอกบุญเท่าไรก็เป็นบุญของคุณหมด บอกเขา ๑๐ คนก็เป็นบุญของคุณหมด ชวนคนมาวัด ๑๐๐ คน เขาทำบุญเท่าไรก็เป็นบุญของคุณหมดทั้ง ๑๐๐ ของเขาทำเท่าไรก็เป็นบุญของเขา เราเป็นคนชวนทำบุญก็เป็นบุญของเรา ยายเป็นคนสร้างวัด ใครมาทำบุญวัดยายก็เป็นบุญของยายทั้งหมด เจ้าภาพทำก็เป็นบุญของเจ้าภาพ”

สนทนากับพระ

ยายไม่ชอบผู้หญิงมาคุยกับพระมีดๆ คำๆ เย็นแล้วให้รีบกลับบ้าน ไปหาพระต้องมีเพื่อนไป ไม่ใช่ไปคนเดียวตามลำพัง มันไม่ลับตา แต่มันลับหู ใครเห็นจะนินทา พระจะอาบัติ

ข้าวของเครื่องใช้ในครัว

ข้าวของเครื่องใช้ในครัว ต้องทำความสะอาด เช็ดให้แห้งเก็บให้เป็นที่ เป็นระเบียบ มิฉะนั้น มดหนูจะได้ไม่มารบกวน จะได้ใช้ไปได้นานๆ

คนเขาเอามาถวายเป็นมื่อขึ้นจบท่วมหัว ต้องใช้ให้คุ้ม ไม่งั้นจะเป็นหนี้เขา เขียงจะใช้หันของต้องเอาผ้าสะอาดปูรองใต้เขียงก่อน ฟันตู้โต๊ะจะได้ไม่เป็นรอยเสียหายไม่น่าดู

เพราะพบบันทึก

โดย จ.ส.อ.สมาน มณีแกม

“เออ นั้นแหละ อย่าไปคบคนพาลนะ”
ด้วยคำพูดสั้นๆ สามารถพลิกผันชีวิตของข้าพเจ้า
มาสู่เส้นทางแห่งความดี

จ.ส.อ. สมาน มณีแกม

อายุ ๕๑ ปี

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ (ทหารบก)

เข้าวัดครั้งแรก เมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๓๕

(งานกฐินคุณยาย)

บ่ายวันอาทิตย์ต้นเดือนมีนาคม ปี พ.ศ. ๒๕๓๖
ขณะที่ข้าพเจ้าเดินชมโบสถ์อยู่นั้น เห็นคนเข้าแถวยาว
เพื่อรอกกราบคุณยาย จึงเข้าไปต่อแถวรอกกราบคุณยายบ้าง
ข้าพเจ้าได้มีโอกาสถวายปัจจัยคุณยาย ๑๐๐ บาท และ
กราบเรียนคุณยายว่า

“คุณยายครับ ผมขอ
พรคุณยายครับ”

คุณยายมองหน้า
ข้าพเจ้า แล้วพูดขึ้นว่า “เออ
รู้จักไหม คนพาลนะ”

“รู้จักครับ” ข้าพเจ้า
ตอบ

“เออ นั้นแหละ อย่าไปคบคนพาลนะ”

ขณะนั้นข้าพเจ้าไม่ได้คิดอะไร แต่รู้สึกแปลกใจว่า
ทำไมหนอคุณยายจึงไม่ให้พร เช่น ขอให้โชคดี ขอให้รวย
 เป็นต้น แต่ก็ไม่ลืมคำพูดของคุณยาย

นึกฉงนใจว่า ทำไมคุณยายพูดราวกับว่ารู้จัก
ข้าพเจ้าดี ทั้งๆ ที่เพิ่งมากราบท่านเป็นครั้งแรก ทำไมท่าน
จึงทราบว่าคุณพเจ้าเป็นคนพาล คบคนพาลเป็นเพื่อน ยิ่ง
กว่านั้นข้าพเจ้าเป็นคนไม่มีศีล ๕ แม้แต่ข้อเดียว อบายมุข

ทุกข้อประพจน์เป็นปกติ เป็น
คนไม่มีศีลไม่มีธรรมเลย

คำพูดของคุณยายที่
พูดเพียงสั้นๆ ว่า “เออ รู้จัก
ไหม คนพาลนะ” ทำให้
ข้าพเจ้าครุ่นคิดมาตลอด
พยายามเลิกคบคนพาล ปรับ

ปรุงตนเองมาเป็นเวลาถึง ๕ ปีทีเดียว เป็นสิ่งที่ยากมาก
ที่จะเลิกสูบบุหรี่ เลิกดื่มเหล้าโดยเด็ดขาด แต่ข้าพเจ้าก็
ทำได้สำเร็จในปี ๒๕๔๓ นี้เอง

ชีวิตข้าพเจ้าเปลี่ยนจากดำเป็นขาว จากคนเลว
เป็นคนดี ข้าพเจ้าได้บวชอุบาสกแก้ว บวชสามเณรแก้ว

วันฉลองมหาธรรมกายเจดีย์ ครั้งที่ ๑ สร้างพระธรรมกายประจำตัวให้ตัวเองและแม่ของข้าพเจ้าด้วย รวม ๒ องค์ และได้สร้างเสนาเข็มมหาวิหารพระมงคลเทพมุนี ๑๐๐,๐๐๐.- บาท โดยขายที่นาไป ๕ ไร่ ซึ่งเป็นการสร้างบารมีครั้งยิ่งใหญ่ที่สุดในชีวิตของข้าพเจ้า

จากการได้มีโอกาสพบบัณฑิต เช่นคุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง เพียงครั้งเดียว และด้วยคำพูดสั้นๆ เพียงประโยคนั้น สามารถพลิกผันชีวิตของข้าพเจ้ามาสู่เส้นทางแห่งความดี ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้ง และนึกถึงพระคุณอันยิ่งใหญ่ของคุณยายมาก ขอกราบระลึกถึงท่านด้วยความเคารพบูชายิ่งตลอดไป

พระจันทร์วันเพ็ญ

ISBN 974-88322-4-4

ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์ : พระมหาสุวิทย์ วิชเชลโก ป.ธ.๙

ทีมบรรณาธิการ : กองวิชาการ สถาบันพัฒนาบุคลากร

พระมหาโชคทวี วุฑฒิโกโร   พระมหาวิระชัย วีระชโย

พระกฤตสลก กตคุโณ   พระประเสริฐกิจ เสฏฐธมโม

รัตนาภรณ์ ชุณหรัศม์   สาวิตรี สัจจะกานต์

ออกแบบปก & รูปเล่ม :

พระวุฑฒ์ สุวุฑฒิโก

อนงนุช ช่างรังษี

ภาพ : ศูนย์ภาพนิ่ง สำนักประชาสัมพันธ์

ชาญชัย พรหมตา

วัลลภ นิลถนอม

พิมพ์ครั้งที่ ๑ : ๘,๐๐๐ เล่ม

ลิขสิทธิ์ : มุขนิธิธรรมกาย

๒๓/๒ หมู่ ๗ ต. คลองสาม อ. คลองหลวง

จ. ปทุมธานี โทร. ๕๒๔-๐๒๕๗-๖๓